

Vrijwilligers, brug naar de samenleving

Vrijwilligers, brug naar de samenleving

Colofon

Teksten: Jeroen van Bijl, Axe media, Amersfoort

Portretfotografie: Petra van Schaik, Amersfoort

Grafische vormgeving: Charlot Luiting Ontwerp, Amersfoort

‘Eigen Kracht in het kwadraat.’ Zo noemen wij de NVA-manier van werken: Maak gebruik van de kracht van de ander en die van jezelf, om elkaar te versterken. Dat geldt voor onze medewerkers, voor onze vrijwilligers en voor onze klanten.

Om bij onze klanten te beginnen: NVA rust inburgeraars toe om op eigen benen te staan. Ze vooruit te helpen en ze in hun eigen kracht te zetten. De vraag ‘hoe zou jij het oplossen?’ stellen we vaak. Als iemand niet kan fietsen, bieden wij geen reiskostenvergoeding, maar adviseren wij fietsles te nemen.

Het afgelopen jaar hebben we deze visie verankerd in onze eigen organisatie. Om medewerkers hierin te betrekken, hebben we diverse workshops gehouden. Het thema komt terug in de jaargesprekken en vergaderingen en wordt steeds meer zichtbaar in ons werk. Mooi om te zien!

Ondanks de forse toename van het aantal asielmigranten is het aantal NVA-medewerkers vrijwel gelijk gebleven, circa 16 fte's. Dat heeft alles te maken met onze efficiënte manier van werken. Ook het nieuwe klantvolgsysteem helpt daarin mee. Het biedt overzicht van klanten, activiteiten en vrijwilligers.

Vanzelfsprekend geldt ‘Eigen Kracht in het kwadraat’ ook voor onze vrijwilligers. Zij spelen een cruciale rol door klanten weer hun eigen kracht te laten ervaren en ze te stimuleren oplossingen te zoeken. Dat vraagt om een doelgerichte en vrij zakelijke benadering, met oog voor de persoon. Onze klanten vinden wij niet zielig, maar ze hebben wel een steuntje in de rug nodig. Met veel enthousiasme en toewijding ondersteunen de, nu ongeveer 230, vrijwilligers hun medemens om grip te krijgen op zijn leven en steeds een stapje verder te komen. Met een forse dosis persoonlijke aandacht, interesse en geduld. Dát is kenmerkend voor de vrijwilligers van NVA. Zij houden van mensen, zijn flexibel en willen samen met de klant ergens naar toe werken.

En... onze vrijwilligers vertellen graag over hun werk in hun omgeving. Ze zijn dan ook dé ambassadeurs van NVA en vormen een onmisbare brug naar de samenleving.

'In het begin was het best spannend, maar nu vind ik het erg leuk'

Muna werd ongeveer anderhalf jaar geleden, samen met haar moeder, met haar vader herenigd. Hij woont al zeven jaar in Nederland en is erg gelukkig dat hij zijn gezin weer bij zich heeft. Het gezin is intussen uitgebreid met Yusra en een derde is op komst. Via NVA, krijgt dochter Muna (8) sinds enige tijd begeleiding van taalcoach Tahnee.

Muna zit in groep 4 van de basisschool en is blij met de extra hulp van Tahnee. Die vindt het sowieso al ontzettend leuk om met kinderen bezig te zijn. 'Zelf ben ik net anderhalf jaar woonachtig in Nederland. Ik kom uit Suriname en Nederlands is mijn moedertaal. Ik kan me voorstellen dat de taal de grootste hindernis is om goed te integreren. Daarom doe ik mijn uiterste best om iets van mijn kennis aan Muna over te dragen.' Tahnee kwam eerst doordeweeks, maar de combinatie met haar werktijden werd te lastig. Daarom komt ze nu op zaterdag en dat werkt prima: 'Afhankelijk van het schoolwerk oefenen we met woordjes en het uitspreken ervan. Met behulp van de I-pad en Youtube-filmpjes leerde Muna al snel de eerste letters en woordjes. Het alfabet doet ze nu moeiteloos.'

Iedereen heeft recht op een gezinsleven. Dit geldt ook voor asielmigranten met een laag inkomen en toestemming van de IND om hun gezin naar Nederland te laten komen. Zij kunnen voor de vliegtickets een beroep doen op het voorzieningenfonds. Dit fonds wordt gevoed door giften van kerken en particulieren. In 2015 kwamen 24 volwassenen en 61 kinderen in het kader van gezinshereniging naar Amersfoort, Bunschoten en Leusden.

Zó aardig!

Het meisje moest in het begin wel even wennen aan de coaching van Tahnee. Muna: 'In het begin was het best spannend, maar nu vind ik het erg leuk. Tahnee is zó aardig! Ze helpt mij goed met mijn huiswerk, zoals rekenen en taal. Ook lees ik voor uit boekjes die zij meeneemt, dat vind ik erg leuk. Zo leer ik steeds meer woordjes.' Wijzend naar de puzzel op tafel zegt Muna: 'Die is van Cinderella. Tahnee heeft eerst het sprookje verteld en daarna moest ik de puzzel maken. Van alle puzzelstukjes moest ik de verschillende kleuren opnoemen.'

Voorzieningenfonds

Bureau cadeau

Terwijl de vrijwillige taalcoach praat, loopt Muna naar de hoek van de kamer. Daar staat een bureau met opvallende rode en gele kleuren. 'Dat heb ik van Tahnee gekregen, een grote verrassing! Ik doe daar nu mijn huiswerk aan.' Waarop Tahnee zegt: 'Voorheen zaten we op de bank, aan de salontafel, maar dat was geen goede houding. Omdat ik het bureau over had, vroeg ik haar vader om toestemming en gelukkig mocht ik het aan Muna cadeau doen.'

Begrijpend lezen

Ook haar moeder profiteert van wat Muna leert. Zij helpt haar moeder maar wat graag: 'Dan stel ik de klok op de telefoon in op 1 minuut en dan moet ze zoveel mogelijk woordjes foutloos lezen. Dat heb ik van Tahnee geleerd.' Die is tevreden over de vorderingen die Muna maakt: 'Haar niveau vliegt omhoog, maar ze moet nog veel oefenen met lezen, vooral begrijpend lezen. Veel woorden, zoals 'verliefd' en 'ten huwelijk vragen' snapt ze niet meteen, maar als ik ze uitleg, valt het kwartje snel. Muna was eerst verlegen, maar daar merk ik weinig meer van. Ze vraagt ook in de klas meteen aan de juf wat iets betekent. Dat durft ze gewoon!'

Taalcoaching voor kinderen

Taalcoaching voor kinderen richt zich op kinderen van asielmigranten, die een achterstand op taalgebied hebben. In 2015 zijn 43 kinderen uit 27 gezinnen een traject gestart, ruim het dubbele van de afgesproken prestatie. 29 kinderen hebben in 2015 de taalcoaching afgerond. Taalcoaching voor kinderen draait nu twee jaar en is succesvol. Kinderen laten zich meer zien, drukken zich beter uit en zijn assertiever. Wij betrekken de ouders en helpen hen om taalachterstand bij hun kinderen te voorkomen. Ouders reageren enthousiast en gaan aan de slag met de handvatten die zij krijgen. Vanaf het jaar 2016 bieden wij Taalcoaching voor kinderen ook in Soest, Bunschoten, Baarn, Woudenberg en Leusden aan.

‘Op de baan praat ik gemakkelijker met andere lopers’

Nu hij al enige tijd met pensioen is geeft Frans, ex-asieladvocaat, onder andere taalcoaching aan een groep mannelijke inburgeraars. Om te voorkomen dat ‘zijn jongens’ zich gingen vervelen, daagde hij ze uit om te gaan hardlopen. Inmiddels heeft de groep zich duidelijk laten zien tijdens wedstrijden in de regio. ‘Ik ben ontzettend trots op ze!’

Taalvrijwilligers

Mede door de media-aandacht voor de vluchtelingenproblematiek hebben zich veel nieuwe vrijwilligers bij NVA aangemeld. Dat kwam goed uit, want meer asielmigranten betekende voor NVA de start van veel nieuwe lesgroepen. Taalvrijwilligers worden één-op-één gekoppeld aan een asielmigrant of een groepje cursisten of ondersteunen de docent in de les. De teller stond eind 2015 in Amersfoort op 129 taalvrijwilligers en in de regio Zeist en Doorn op 35 taalvrijwilligers.

Frans woont aan de rand van bosgebied De Treek en is fanatiek hardloper. Zijn plan om met asielzoekers een hardlooptroep te beginnen, was voor hem dan ook vanzelfsprekend: 'Afgelopen zomer was er geen les en zaten de jongens thuis. Ik dacht: 'Dat kan niet, we gaan hardlopen.' Dan komen ze hun huis uit, komen in beweging en gaan iets gezonds doen. Mijn doel was meteen om aan wedstrijden mee te doen. Toen ik ze vroeg of ze dat wilden, zeiden ze meteen 'ja.'

Uitstekende resultaten

De groep bestaat uit vijf tot tien jongens en loopt elke woensdagochtend door het bos. Dat de trainingen al meteen sportief zin hadden, bewezen de eerste resultaten. 'Sommige van de jongens liepen de 10 kilometer in minder dan 45 minuten, dat is echt snel voor beginners. Eskindr liep die afstand zelfs in 39 minuten en dat vind ik ongelooflijk. Wat een talent!' Ook Mustapha is erg tevreden over zijn prestaties. 'Mijn tijden en conditie worden steeds beter en inmiddels ben ik 10 kilo afgevallen.' Mede-hardloper Hussein raakte ook al aardig wat kilo's kwijt. 'Zonder dat ik het merk en terwijl ik gewoon meeloop met de groep.'

Linksaf, rechtsaf!

De 'jongens', zoals Frans ze graag noemt, komen vooral uit het Midden-Oosten en Afrika. Geen van hen is ooit serieus bezig geweest met hardlopen. Eskindr: 'In mijn thuisland ging ik overal heen met de fiets en hardlopen deed ik nauwelijks. Totdat Frans mij vroeg en nu vind ik het super. Dankzij zijn aanwijzingen en oefeningen leer ik ook allerlei Nederlandse woorden: linksaf, rechtsaf, rechterarm voor, linkerarm voor, kleine beweging, grote beweging. Doordat hij alles voordoet, begrijp ik het steeds beter.'

Manier om te integreren

Frans vindt hardlopen dan ook een fantastische manier om te integreren: 'In de winter trainen we op een atletiekbaan in de stad en daar komen we veel mensen tegen.' Waarop Adam zegt: 'Op de baan praat ik wel gemakkelijker met andere lopers. Hardlopen helpt enorm met contact maken. Daardoor vind ik het in Nederland steeds leuker worden.' Eskindr is het helemaal met hem eens: 'Als wij voorbijkomen, dan zwaaien mensen naar ons of maken een praatje. Zo voelen wij ons gekend en welkom!'

Taalhuis

Taalcoaches die een groepje cursisten begeleiden, doen dit buiten de lessen om. Deelnemers krijgen dan bijvoorbeeld extra begeleiding op het gebied van hun leesvaardigheid of discussiëren over een krantenartikel. De groepjes ontmoeten elkaar op diverse plekken in de stad, zoals in de bibliotheek Eemland. Donderdag 19 november werd het Taalhuis in de bibliotheek Eemland officieel geopend. De samenwerkende partijen, bibliotheek, Ravelijn, Welzin, gemeente Amersfoort, Stichting Lezen en Schrijven en NVA, hebben hun handtekening gezet onder de verklaring dat zij zich willen inspannen om meer laaggeletterden te bereiken en toe te rusten. Sinds de opening van het Taalhuis is de bibliotheek nog meer de plek voor taalontmoeting geworden.

‘Ik ben
rustiger,
accepteer
wie ik ben
en zit
lekkerder
in m’n vel’

Creatief zijn, helpt om de hectiek van het dagelijks leven aan te kunnen. Omdat dat precies bij haar past, geeft vrijwilliger Sima leiding aan de Creatiefgroep voor vrouwen. ‘Met deze groep bieden we vrouwen een laagdrempelige activiteit, buiten de deur. Doel is niet een mooi kunstwerk maken, al mag dat natuurlijk wel. Nee, vrouwen kunnen hier op een positieve manier de stress tegengaan van kinderen, huishouden en carrière en zo hun hoofd leeg maken.’

Sima werd vrijwilliger bij NVA, nadat ze fysieke problemen kreeg met haar werk als dtp’er. ‘Voor mij is dit werk tweezijdig: ik deel niet alleen mijn tijd en kennis, maar ik krijg er veel voldoening en mooie ervaringen voor terug.’ Deelnemster Forough wilde in het begin vooral mooi tekenen en schilderen, maar leerde haar gevoel te laten spreken. ‘Door met verf te spelen, leer ik mezelf kennen. Ik teken dan ook niet voor anderen, maar voor mezelf. Daardoor vind ik mezelf hier terug.’ Sima vult haar aan: ‘Door te tekenen en te schilderen beweeg je met je hand. Al je gevoelens vloeien via de kwast of pen.’

Vrouw en Kind
Centrum (VKC)

Het VKC heeft in 2015 goed gedraaid. Het aantal deelnemers is boven verwachting en daarvan is 55% nieuw. Door de activiteiten voor kinderen, Oppas en Huiswerkhulp, waren ook nog eens $71+16=87$ kinderen actief in het centrum. Bij de vrijwilligers in opleiding zijn 27 vrouwen uitgestroomd. Hiervan gingen er tien elders vrijwilligerswerk doen, drie vonden een baan en vier zijn gestart met een opleiding. Vijf vrouwen stopten door zorg- of hulpverlening. Een vrouw stapte over naar een Werk Mee-traject en een vrouw naar dagbesteding. Nog eens drie vrouwen zijn om andere redenen uitgestroomd.

Meer geduld dan vroeger

Masume is sinds een tijdje werkloos en zocht afleiding. Die vond ze in de Creatiefgroep: 'Het is hier niet alleen erg gezellig, ik leer hier ook beter schilderen. Daardoor heb ik meer geduld dan vroeger en dat neem ik mee naar huis. Ik ben rustiger, accepteer wie ik ben en zit lekkerder in m'n vel.' Forough voelt dat precies zo. 'Van Sima heb ik geleerd: wat ik maak, ben ik. Ik kan hier mezelf zijn. Ik was er altijd 100% voor anderen en heb mijn kinderen opgevoed. Die zijn nu groter en zelfstandiger en daarom kan ik nu meer voor mezelf kiezen. Ook durf ik meer van mezelf te laten zien.' Toen zij een schilderij mee naar huis nam, keken haar kinderen met grote ogen. 'Zij zagen voor het eerst dat ik wat anders kon. Hoe ik echt ben. En dat ik dingen durf, zoals wiskunde uitleggen aan mijn kinderen en rijles nemen. Ja, daar ben ik zeer trots op!'

Veilig

Petra vindt het fijn, dat zij met andere vrouwen samen is. 'Dat voelt veilig. Terwijl we bezig zijn, vertellen we elkaar onze verhalen. Zo leren en horen we van elkaar.' Sima wordt blij van wat de vrouwen maken of over zichzelf vertellen. 'Het is niet letterlijk een schilder- of tekencursus, maar vooral een middel om mensen met elkaar te verbinden. Zo kunnen ze meer ontdekken over zichzelf. Forough bijvoorbeeld is heel talentvol en geeft ook anderen adviezen.' Waarop deelneemster Elles zegt: 'Nou Sima, jij hebt ook veel talenten hoor! Jij bent mild, geeft ons veel steun, bent vergevingsgezind en geeft ons complimenten. Die geven we trouwens allemaal aan elkaar. Daarom is dit zo'n mooie groep, met aardige vrouwen, uit alle delen van de wereld.'

Activiteiten
in VKC

De Creatiefgroep is een mooi voorbeeld van een VKC-activiteit. Het ontdekte talent van de ene vrouw wordt ingezet om andere vrouwen mee te laten doen. De ene deelnemer is op zoek naar iets actiefs en ontspannens buitenshuis. De ander zoekt een manier om sociale contacten te leggen zonder dat ze de hele tijd moet praten. Voor wie niet precies weet wat zij zoekt, proberen we samen te ontdekken wat haar doel is. Daarna kijken we welke groep of activiteit daarbij past. Voor iedere vrouw kunnen we zo een geschikte activiteit vinden. Bij alle activiteiten staan de oren en ogen van de deelnemers open voor elkaars talenten en mogelijkheden. Elke medewerker in het VKC werkt hier actief aan mee. Vrouwen moedigen we aan om hun ontdekte talenten te gebruiken en weer in te zetten, in of buiten het Vrouw en Kind Centrum.

'Zo wordt mijn woordenschat steeds groter'

Alazar kwam in mei 2014 naar Nederland en werd in november 2015 herenigd met zijn vrouw en vier kinderen. Sinds enkele weken wonen ze in een huis in Cothen. 'Dat we hier nu met z'n allen zijn, maakt mij ontzettend blij! Mijn gezin vindt het hier nog wel een beetje koud...,' zegt Alazar met een grote lach. Drie keer per week volgt hij taalles, in de NVA-locatie in Doorn, en elke donderdag helpt vrijwilliger Anne-Mieke hem thuis met zijn huiswerk.

NVA biedt taallessen in kleine homogene groepen op verschillende niveaus. Vakbekwame, gekwalificeerde en betrokken NT2-docenten bereiden inburgeraars intensief voor op het inburgeringsexamen of het Staatsexamen NT2. De taal leren gebeurt niet alleen in de klas, want het oefenen in de praktijk en thuis is net zo belangrijk. NVA beschikt over een groot aantal vrijwillige taalcoaches die ondersteuning bieden. We geven les in Amersfoort, Doorn en Zeist. In Amersfoort kochten 303 personen taallessen in, in Doorn 55 en in Zeist 89. In totaal zijn 447 personen in 2015 gestart met een taalcursus bij NVA. Klanten die bij ons uitstroomden, waardeerden ons in een klanttevredenheidsonderzoek met een 8,3.

Taallessen

Terwijl ze het lesboek doornemen, praten zij over van alles en nog wat. 'Zo wordt zijn woordenschat en begrip van het Nederlands steeds groter,' zegt Anne-Mieke. 'Ik vind het knap dat Alazar alles zo snel oppikt. Vooral het schrijven gaat goed, hij is enorm leergierig. Hij vraagt mij steeds om dingen op te schrijven, zodat hij het kan nadoen.'

Koffietijd

Alazar kan inmiddels goed Nederlands verstaan. 'Ik kijk veel Nederlandse televisie en volg onder andere het nieuws. Dat gaat me soms wel wat te snel, maar het programma Koffietijd kan ik goed begrijpen.' Ook zijn kinderen leren de taal door televisie te kijken. Met behulp van filmpjes op Youtube oefenen ze zelf met Nederlandse woorden. En ook al zijn de kinderen pas kort in Nederland, één van de dochters telt maar wat graag van 1 tot 20 in het Nederlands.

Prachtig werk

Dat is nu precies waarom Anne-Mieke dit vrijwilligerswerk doet. 'Ik heb al eerder vluchtelingen gecoacht, omdat ik nu eenmaal iets voor een ander wil betekenen. Omdat ik gek ben op de Nederlandse taal vind ik het fantastisch om anderen die taal te leren. Dat zo'n kleine meid nu al zo kan tellen, vind ik ontroerend. Het is prachtig werk, zo mooi!' Samen lachen Alazar en Anne-Mieke ook veel, onder andere over hoe Alazar probeerde af te dingen in de supermarkt. 'Dat was ik zo gewend, maar dat is hier heel anders. Mensen stonden raar te kijken, maar ik weet nu hoe het werkt. Ook het reizen met bus en trein vind ik best lastig, vooral het in- en uitchecken. In Eritrea betaalde ik alles cash, dat kan hier vaak niet eens.'

Eén-op-één-koppeling

De meeste taalvrijwilligers worden één-op-één gekoppeld aan cursisten die taallessen bij NVA volgen en extra ondersteuning kunnen gebruiken. Om Nederlands te leren, is het belangrijk om zoveel mogelijk taalcontact te hebben. Spreken is dan ook het taaldoel van de één-op-één-koppeling. Denk aan woordenschat uitbreiden, huiswerk doornemen, praktijksituaties oefenen, zoals een afspraak maken met de dokter, uitleg geven over Nederlandse gewoonten of samen naar de markt gaan. De koppeling heeft ook een sociale functie. Vaak is een taalcoach het eerste echte contact met een Nederlander. Zodra een cursist klaar is bij NVA, stopt ook de begeleiding van de taalcoach. Het komt regelmatig voor dat een koppel op eigen gelegenheid contact blijft houden.

'Een abonnement heb ik zelf geregeld'

Na zijn vlucht uit Syrië, een jarenlange tocht via Libië en Italië, kwam Mohammed anderhalf jaar geleden in Nederland aan. Eerst verbleef hij in een asielzoekerscentrum en sinds kort woont hij, inmiddels herenigd met zijn gezin, in Amersfoort. Eén keer in de week helpt maatschappelijk begeleider Imani hem met allerlei praktische zaken.

Daar is Mohammed blij mee, want hij begrijpt de instanties vaak niet. 'Ze praten te veel en te snel voor mij. Gelukkig legt Imani mij alles uit. Samen bespreken we van alles en doen we veel regelwerk. Zij helpt mij onder andere met brieven schrijven en met allerlei geldzaken.' Imani is soms verrast door wat Mohammed allemaal zelf voor elkaar krijgt. 'Ik merk duidelijk dat hij zelfstandig ondernemer is geweest. In Syrië was hij jarenlang pizzabakker en het ondernemerschap zit hem in het bloed. Hij redt zich dus prima. Dat moet ook, want op een gegeven moment moet hij het zelf kunnen.'

Het spreekuur van NVA wordt bemenst door vrijwilligers en stagiaires. Drie keer per week kunnen klanten hun vragen stellen over brieven, rekeningen, formulieren, gezinshereniging of hun verblijfsvergunning. In 2015 bezochten 746 personen het spreekuur. 115 personen hebben we doorverwezen: 44 intern en 71 extern, waarvan 28 naar Stadsring51. Van de 746 vragen gingen er 207 over verblijfsrecht, 237 over toeslagen, gemeentelijke belastingen en betalingsregelingen en 247 over post en formulieren. De overige 55 vragen gingen over andere onderwerpen.

Spreekuur

Pasje voor sportschool

Mohammed wilde bijvoorbeeld gaan sporten. Imani: 'Nadat we erover gesproken hebben, heeft hij zelf een geschikte sportschool gezocht en een pasje geregeld. Daarnaast heeft hij zijn kinderen op eigen houtje aangemeld voor zwemles.' Waarop Mohammed toevoegt dat hij voor zijn twee kinderen, 7 en 5 jaar, ook de kinderbijslag en speciaal vervoer naar school voor elkaar heeft gekregen. 'Omdat hun school fuseerde, verhuisde die naar Hoogland. Dat is best een eind, dus heb ik een abonnement voor een busje geregeld.'

Megatrots

'Goh, heb jij dat ook al zelf georganiseerd,' zegt Imani verbaasd. 'Kijk, dat geeft mij nou een megatrots gevoel!' Zij begeleidt meerdere mensen en moet soms streng zijn: 'Niet iedereen is zo actief als Mohammed en dan zeg ik: 'Kom 'ns in beweging'. Kleine dingetjes kunnen ze vaak best zelf oplossen. We moeten niet alles willen regelen voor de klant. Als iemand echt wil integreren, is het belangrijk dat hij of zij zelfstandig wordt. Daar geef ik graag begeleiding bij. Bovendien word ik steeds weer gegrepen door het verhaal achter de persoon. Die combinatie vind ik mooi: mensen persoonlijk leren kennen en ze stapje voor stapje zelfstandig laten worden.'

Handhaving

Mensen in de handhaving vallen onder de oude Wet Inburgering en hebben nog niet aan hun inburgeringsplicht voldaan. In het bestand van NVA ging het om 202 personen. Alle personen zijn uitgenodigd voor een gesprek en dat heeft de volgende resultaten opgeleverd. Bij 132 klanten is het traject afgesloten: 48 personen slaagden voor het examen (36 inburgeringsexamen en twaalf staatsexamen), 37 personen kregen een ontheffing, negentien personen zijn evident ingeburgerd, zestien personen zijn verhuisd, acht personen zijn genaturaliseerd en vier personen hebben een MBO-diploma behaald en zijn daarom niet meer inburgeringsplichtig. Van de overige 70 personen zijn vijftien personen bezig met het examen, zeven personen gaan via de optieprocedure naturaliseren, achttien personen kwamen niet opdagen en krijgen een boete, 27 personen worden nog gevolgd.

In 2015 heeft NVA een aanbod gedaan aan mensen die niet inburgeringsplichtig zijn.

Dit aanbod is gefinancierd uit WEB-middelen (Wet Educatie Beroepsonderwijs).

NVA startte twaalf verschillende groepen. 21 personen hebben hun taalniveau verhoogd en tien cursisten leerden beter Nederlands, dankzij de lessen van Taal & Activering. Twee groepen moeders van basisschool De Vlindervallei volgden een cursus Taal & Ouderbetrokkenheid. Dit project hebben wij samen met De Vlindervallei en SOVEE uitgevoerd.

De ouders en de school vonden dit zeer waardevol. Negen vrouwen met gezondheidsproblemen zijn gestart in een Adira-groep en negentien personen kunnen beter met de computer omgaan, doordat zij mee deden met Klik & Tik. Dertien deelnemers leerden in het Oefencentrum hoe ze thuis hun taalgebruik kunnen verbeteren.

Wet Educatie
Beroepsonderwijs

'Beetje bij beetje leer ik de taal'

'Je moet fouten kunnen maken, dan leer je het juist. Het gaat er niet om dat de cursisten vlekkeloos Nederlands kunnen praten. Belangrijker is dat zij duidelijk kunnen maken wat zij voelen en willen. Dat gaat bij de een wat sneller dan bij de ander.' Dat zegt Yvette, docente van de alfabetiseringscursus.

In de cursus zitten deelnemers die niet kunnen lezen en schrijven: de analfabeten. De vijftien vrouwen en mannen krijgen drie keer in de week les van Yvette en leren Nederlands lezen, schrijven, luisteren en spreken. De vierde keer is de spreekles op vrijdagochtend. Onder leiding van Yvette en twee vrijwillige taalcoaches, Patricia en Jessica, doet deze groep allerlei taal oefeningen om juist het spreken te verbeteren. Nederlands praten is erg moeilijk voor de cursisten en vaak durven ze dat niet. De relaxte en gezellige sfeer tijdens de spreekles verlaagt de drempel om toch te gaan praten.

Persoonlijk

Jessica deed al vrijwilligerswerk, maar wilde meer de maatschappelijke kant op. 'Dit geeft veel voldoening. De cursisten zijn blij dat ik ze kan helpen. Vooral de persoonlijke begeleiding maakt het extra leuk.' De groep werkt onder andere met een boek met dierenplaatjes. Jessica: 'De deelnemers moeten steeds de juiste dierennaam bij de plaatjes zeggen. Wij helpen ze met de juiste uitspraak en laten ze die herhalen. We oefenen vaak in kleinere, steeds wisselende groepjes, dat werkt heel goed.'

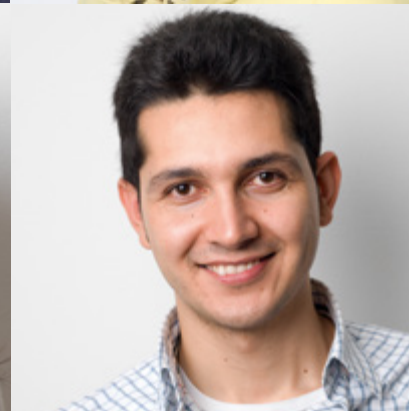
Iets betekenen voor een ander

Patricia vindt de één-op-één begeleiding de beste manier om de vrouwen Nederlands te leren. 'Zij begrijpen een woord of zin niet altijd en dan vind ik het een uitdaging om dat duidelijk te maken. Ik vind het fijn om te weten dat ik iets kan betekenen voor een ander.' Huiswerk krijgen de vrouwen niet mee. Maar wel de tip om thuis en in hun omgeving zoveel mogelijk Nederlands te praten.

Blij en trots

Voor dat laatste doet Laaqa haar uiterste best. 'Thuis praat ik veel met de kinderen, over school en dergelijke. Ook maak ik soms met de buurvrouw een praatje.' Zij vindt Nederlands leren erg moeilijk. 'Je moet veel geduld hebben, maar beetje bij beetje leer ik de taal. Ik ben dan ook blij met deze groep en met de hulp die ik van de vrijwilligers krijg.' Rehan vult haar aan: 'Ik leer steeds nieuwe woorden, dat maakt mij ontzettend gelukkig.' Ook Alia praat veel met haar kinderen. 'Door wat ik in deze groep leer, begrijp en spreek ik steeds beter Nederlands. Geen les is hetzelfde, je kan alles vragen. En als ik in een winkel een vraag in het Nederlands kan stellen, geeft mij dat een trots gevoel.'

NVA centrum voor integratie en participatie
Bloemendalse Binnenpoort 7
3811 GD Amersfoort
www.nva-amersfoort.nl